

Cultural Events in Ainkurunooru

Dr.S.Sugandira Vanitha, Assistant Professor of Tamil, Government Arts and Science College,
Ramanathapuram, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8717-0958>

DOI: [10.5281/zenodo.6619956](https://doi.org/10.5281/zenodo.6619956)

Abstract

One of the Palanthamil literatures is five hundred verses (Ainkurunooru). The scenes of the events of the living conditions of the ancient Tamil people who depended on the quintessence are subtly presented. The life events of the rural folk plucking the ripe mangoes from the trees are said to be the cultural heritage scenes that expose the mental feelings of the Agamandars of Sangam literature. Traditional scenes such as the procession of young men, the gathering of white grains and sowing in the fields, the making of vadu for women with good people, and the enjoyment of one of the ceremonies are subtly illustrated.

Keywords: Life, Ancient Tamil People, Events.

References

- [1] K.K.Pillai. *Tamilnadu History People Culture*. World Tamil Research Centre, Chennai – 600113, 2018.
- [2] A. Dhatchanamoorthy. *Ainkurunooru. Mulamum Vuraiyum*. New Century Book House, Pvt.Ltd, Chennai - 600098, Tamil Nadu, India. Sixth Edition: October, 2017.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

ஐங்குறுநூற்றில் பண்பாட்டுக் காட்சி நிகழ்வுகள்

முனைவர் சி. சுகந்திர வனிதா, கௌரவ விரிவுரையாளர்,
அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி, இராமநாதபுரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8717-0958>
DOI: 10.5281/zenodo.6619956

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒன்று ஐங்குறுநூறு. ஐந்திணை சார்ந்து வாழுகின்ற பழங்கால மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழல்களின் நிகழ்வுகளின் காட்சிகள் நுட்பமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. மரங்களில் பழுத்த மாங்கனிகளை மரத்தின் கீழ்நின்று பறிக்கும் ஆயர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுக்காட்சிகள் அகமாந்தர்களின் மன உணர்வுகளுக்குப் புலப்படுத்தும் பண்பாட்டு மரபுக்காட்சிகள் கூறப்படுகின்றன. இளந்தளிர்களை அணியாக அணிதல், வெண்ணெல்களை சேகரித்துப் பின் வயல்களில் விதைத்தல், நல்லோர்கள் ஒன்று கூடிய பெண்களுக்கு வதுவை செய்து வைத்தல், விழாக்களில் ஒன்று இன்புற்று மகிழ்தல் போன்ற பண்பாட்டு மரபு சார்ந்த காட்சிகள் உவமை கூறுவதனை நுட்பமாக விளக்கிக் கூறப்படுகின்றன.

திறவுச் சொற்கள்: பழங்கால மக்கள் வாழ்க்கை, வாழ்கையோடு கூடிய நிகழ்வுகள்.

முன்னுரை

திணைக்கு நூறு பாடல்கள் மூலம் பழங்காலத் தமிழகத்தின் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளைக் கூறுகின்ற அக இலக்கியம் ஐங்குறுநூறாகும். ஐந்நிலத்தில் வாழ்ந்த பழந்தமிழர் களின் வாழ்க்கைச் சூழல்களை நுட்பமாக உணர்த்துகின்றன.முல்லை நிலத்தில் வாழ்ந்த ஆயர்களின் அன்றாட வாழ்க்கைச் சூழல். மருத நிலத்தின் பரத்தையர் ஒழக்கம் நெய்தல் நிலப் பெண்களின் நடைமுறை வாழ்க்கை போன்ற காட்சிகள் இலக்கியப் புனைவுகளாக அமைகின்றன.களவு, கற்பு ஒழுக்கங்களில் பெண்கள், ஆண்கள் போன்றோரின் இயல்பான வாழ்க்கைச் சூழல்கள் சமூகப் பண்பாட்டு நிகழ்வுக் கூறுகளாகின்றவற்றை அகமாந்தர்களின் காதல் உணர்வுக்கு எடுத்துரைப்பதை நுட்பமாக விளக்கப்படுகிறது.

மாங்கனி உதிர்க்கும் இடையர்

தலைமகள் தன்னைப் பற்றிக் குறை கூறினாள் என்று கேள்விப்பட்ட காதற்பரத்தை, தலைவியின் தோழிமார்கள் கேட்குமாறு தலைவனிடம் ஊடிச் சொல்லிய,

“பகன்றைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்

கரும்பு குணிலா மாங்கனி உதிர்க்கும்

யாணர் ஊர! நின் மனையோன்

யாரையும் புலக்கும் எம்மை மற்று எவனோ?”

என்ற பாடலில், “பகன்றைப் பூவால் தொடுத்த தலைமாலையணிந்த பல நின் மனையோள் எத்தகையோரையும் வெறுத்துக் கூறும் இயல்புடையவள் என்று கேட்டுள்ளேன். அவற்றாறிருக்க எம்மைப் புலத்தலில் வியப்பில்லை” என்ற விளக்கத்தில் மாங்கனி உதிர்க்கும் பண்பாட்ட நிகழ்வு கூறப்படுகிறது. இவற்றில் ஆனிரைகளை உடைமையாகக் கொண்ட இடையர், கரும்பைக்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

குறுந்தடியாகப் பயன்படுத்தி மாங்கனியை உதிரச் செய்யும் புதிய வருவாயினை உடைய ஊர்த்தலைவ! என்பது இடையர் வாழ்க்கை மரபு கூறப்படுகிறது.

கன்னி சூடிய இடையர்

காதற்பரத்தை கூற்றிலமைந்த,

“நன்றே, காதலர் சென்ற ஆறே!

குருந்தங் கண்ணிக் கோவலர்

பெருந்தண் நிலைய பாக்கமும் உடைத்தே”

என்னும் இப்பாடலில், தோழியே! நம் காதலர் சென்ற காட்டுவழி குரந்தமலர்க் கண்ணியைத் தலையில் சூடிய இடையர் வாழும் மிக்க குளிர்ச்சி நிலைபெற்ற பாக்களை உடையதாகும். எனவே, தலைவர் இடையூறின்றிச் செல்வார் என்று இடையர்கள் தலையில் அணியும் மாலை பற்றி கூறப்படுகிறது.

இளந்தளிர் அணியும் மங்கையர்

காதற்பரத்தை தலைவனிடம் கூறுகின்ற,

“அவரோ வாரார், தான் வந்தன்றே

எழில் தகை இள முலை பொலியப்

பொரிப் பூம் புன்கின் முறி திமிர் பொழுதே!”

என வருகின்ற, “இளவேனிற் பருவ வரவிற்கு முன்பே வருவதாகத் தெரிவித்துச் சென்ற தலைவர் இன்னும் வந்திலர். ஆனால், அழகும் பெருமையும் கொண்ட தம் இளமுலைகள் மேலும் பொலிவு பெறும் வண்ணம், நெற்பொரியைப் போன்ற அழகிய பூக்களையுடைய புன்க மரத்தின் இளந்தளிர்களை இளமங்கையர் அப்பிக்கொள்ளுதற்கு இடனான அவ்விளவெனிற் பொழுது வந்துவிட்டது. (யான் என்ன செய்யவல்லேன்)” என்பதால் இளந்தளிர் அணியும் மங்கையர் செயல்பாடு கூறப்படுகிறது.

யாண்டுகழி வெண்ணெல்

தலைமகள் பரத்தையர் மனையிலிருந்து, பரத்தையர் செய்த குறிகளோடு தன் இல்லம் வந்தபோது தலைமகள் புலந்து சொல்லியதாகின்ற,

“வலைவல் பாண்மகள் வால் எயிற்று மடமகள்

வராஅல் சொரிந்த வட்டியுள், மனையோள்

யாண்டுகழி வெண்ணெல் நிறைக்கும் ஊர!

வேண்டேம், பெரும! – நின் பரத்தை

ஆண்டுச் செய் குறியோடு ஈண்டு நீ வரலே”

இப்பாடலில், “வலைவீசி மீன் பிடிப்பதில் வல்ல பாணனுடைய வெண்மையான பற்களை உடைய இளமகள், வரால் மீனைக் கொண்டுவந்து சொரிந்த வட்டியுள் உழவர் மனைக்கிழத்தி முந்தைய ஆண்டு விளைந்த பழைய வெண்ணெல்லைச் சொரிதற்கு இடமான ஊரனே! நீ நின் காதற்பரத்தை அவள் இல்லத்திலே நின் மேனியிற் செய்த நகக்குறி முதலிய அடையாளங்களுடனே நம் மனைக்கு வருதலை யாம் விரும்பவில்லை. இங்கிருந்து மிள்வாயாக” என்று வருகின்ற விளக்கத்தில் உழவர் மனைக்கிழத்தியின் செயல்கள் கூறப்படுகிறது.

மீனுக்கு ஈடாக நெற்களைப் பெறல்

தலைவன், ஊடல் கொண்ட பரத்தையைத் தெளிவித்தற் பொருட்டுப் பாணனை வாயிலாக

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அனுப்பி அவள் ஊடல் தீஜர்த்துக் கூடியதனை அறிந்த தலைவி, பின்னர்த் தன்னொடு கூடுவதற்காகப் பாணன் துணையொடு அவன் வந்தபொழுது தலைவி புலந்து கூறிய,

“அம் சில் ஓதி அசைநடைப் பாண்மகள்
சில் மீன் சொரிந்து, பல நெற்பெறுதம்
யாணர் ஊர்! நின் பாண்மகள்
யார் நலம் சிதையப் பொய்க்குமோ, இனியே”

என்னும் இப்பாடலில், “அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையும், அசைந்தசைந்து நடக்கும் இயல்பையும் கொண்ட பாணர்குடிப் பெண், சிலி மீன்களையே கொடுத்து, அவற்றுக்கு ஈடாகப் பலவாகிய நெற்களைப் பெறுதற்கு இடமான. நாளும் புது வருவாய்களைத் தரும் ஊர்க்குத் தலைவனே! இனி, நின் பாண்மகள் யாருடைய அழகைக் கெடும்படி பொய் புகலும் கருத்துடையானோ, யான் அறியேன்” என்பதில் பாணர் குடிப் பெண் செயல்பாடு கூறப்படுகிறது.

நல்குலார் நாடி வதுவை அயர்தல்

தலைவன் பல பரத்தையரை அடுத்தடுத்து வதுவையிற் கூடினான் என்பதறிந்த தலைமகள், அவன் இல்லம் திரும்பியபொழுது ஊடினாள். இதனை மறைத்தல் அரிது எனவுணர்ந்து இனி இவ்வாறு நிகழாது எனத் தலைவன் உறுதி கூறிய பொழுது தலைவி இங்ஙனம் நொந்து உரைக்கின்ற,

"நறு வடி மா அத்து விளைந்து உகு தீம் பழம்
நெடு நீர்ப் பொய்கைத் துடுமென விழுதம்,
கைவண் டமத்தி, கழாஅர் அன்ன
நல்லோர் நல்லோர் நாடி,
வதுவை அயர விரும்புதி நீயே”

என வரும் இப்பாடலில், “பெரும்! நறிய வடுக்களைக் கொண்ட மாமரத்தில் நன்கு முற்றிக் கீழே விழும் இனிய பழம் நெடிய நீர் நிறைந்த பொய்கையில் துடும் என்னும் ஒலியுடன் விழுதற்கு இடனான, வள்ளன்மை மிக்க மத்தி என்பானது கழார் முன்றுறை போன்று அழகுடைய நல்லோர் பலரை நாடிச் சென்று பெற்று வதுவை செய்து கொள்ளலை நீ வழக்கமாகக் கொண்டனை. அங்ஙனமாக நின் சொல்லை நம்புவது யாங்ஙனம்” என்பதில் வதுவை நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

தன் அறிவு மயங்கினாளோ

தலை நின்று ஒழுகப்படாநின்ற பரத்தை, தலைவன் பிற பரத்தையருடன் ஒழுகினான் என்று புலந்தாளாக, அதனை அறிந்த தலைவி, அவன் தன் இல்லத்துப் புக்குழி, தான் அறிந்தமை தோன்றச் சொல்லுகின்ற,

“மகிழ் மிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ –
யாணர் ஊர்! – நின் மாண் இழை அரிவை?
காவிரி மலிர் நிறை அன்ன நின்
மார்பு நனி விலக்கல் தொடங்கியோளே”

என்னும் இப்பாடலில், நாடொறும் புதுப்புது வருவாயினை உடைய வளமிக்க ஊரின் தலைவனே! மாட்சிமை மிக்க அணிகலன்களைப் பூண்ட நின் காதலி காவிலியாற்றின் பெருவெள்ளம் போற்பரந்த நின் மார்பினை மிகவும் ிவறுத்து விலக்கத் தொடங்கினாள். இதனை யான் அறிவேன். ஒருவேளை

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அவள் கள்ளை மிக உண்ட வெறியினால் தன் அறிவு மயங்கினாளோ! என்பதில் கள்ளுண்ணும் நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

தலைவன் பரத்தையரோடு புனலாடியமை அறிந்து ஊடிய தலைவியிடம், தலைவன் தன் செயலை மறைத்த பொழுது தலைவி சொல்லிய,

“சூது ஆர் குறுந் தொடிச் சூர் அம்மை நுடக்கத்து

நின் வெம் காதலி தழீஇ, நெருநை

ஆடினை என்ப, புனலே அலரே

மறைத்தல் ஒல்லுமோ. மகிழ்ந?

புதைத்தல் ஒல்லுமோ, ஞாயிற்றது ஒளியே?”

என்னும் இப்பாடலில், பெரும்! உள்ளே புரை பொருந்திய சிறிய வளைகளை அணிந்து, கண்டார்க்கு அச்சமூட்டும்படி ஒல்கி நடத்தலையுடைய நின் ஆசைக்கு உரிய காதலியை இறுகத் தழுவிக்கொண்டு நீ புனலாடி மகிழ்ந்தனை எனக் கண்டோர் பபலரும் கூறுவர். மகிழ்ந! அது பற்றி ஊரிலெழுந்த பழிச் சொற்களை மறைத்தலாகுமோ? ஆகாது. ஞாயிற்றின் ஒளியை யாரும் மறைக்கக் கூடுமோ? என்ற விளக்கத்தில் புனலாடுகின்ற நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

தண் நறுங்கதுப்பே

தலைவி கூற்றிலான,

“விசம்பு இழி தோகைச் சீர் போன்றி சினே –

பசும் பொன் அவிர் இழை பைய நிழற்ற,

கரை சேர் மருதம் ஏறிப்

பண்ணை பாய்வோள் தண் நறுங் கதுப்பே”

என்னும் இப்பாடலில், பண்டு யானும் இவளும் நீராடி மகிழ்ந்தபொழுது பசிய பொன்னாலாகிய, ஒளி விளங்கும் தன் அணிகலன்கள் மெல்லென ஒளி வீசிட, கரையருகே நின்ற மருத மரத்தின் மேலேறி நீரின்கண் விளையாட்டு விரும்பிப் பாய்ந்தபொழுது இவளுடைய குளிர்ந்த, நறிய கூந்தல் வானத்திலிருந்து கீழே இறங்கும் மயிலின் தோகை போல அழகாகக் காட்சி நல்கிற்று என்பதில் நீரின் விளையாட்டு கூறப்படுகிறது. “உலக அமைப்பை முதல் கரு உரி என்ற மூன்றாக வகுத்து, உலகில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையை அகம் என்றும், புறம் என்றும் பாகுபடுத்தி, அதை இயற்கையுடன் இயைபுறுத்தியது பண்டைய தமிழ்மரழின் சிறந்ததொரு பண்பாடாகும்”¹¹ என்ற கருத்து மேற்காணும் நிகழ்வுக்கு அரணாகிறது.

எள்ளி நகையாடல் நிகழ்வு

தன்னொடு கூடாது தனித்துப் புனலழாடுகின்றான் எனக் கேட்டு, தலைநின்று ஒழுகப்படா நின்ற பரத்தை தானும் தனியே போய்ப் புனலாடினாளாக, அவளை ஊடல் தீர்த்தற்பொருட்டாகத் தலைமகள் சென்று, தான் அறியான் போல நகையாடிக் கூறிக் கைப்பற்றியவழி அவள் தோழி சொல்லியதாகின்ற,

“புதுப் புனல் ஆடி அமர்த்த கண்ணள்,

யார் மகள், வஇள்? எனப் பற்றிய மகிழ்ந!

யார் மகள் ஆயினும் அறியாய்

நீ யார் மகனை, எம் பற்றியோயே?”

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற பாடலில் “புதுப்புனலில் நெடும்பொழுது ஆடினமையால் மாறுபட்ட கண்ணையுடைய இவள் யார் மகளோ? என்று வினவிக் கையைப் பற்றியவனே! இவள் யார் மகளாயினும் நீ அறியாய். அங்ஙனம் அறியாதவனாயிருந்தும் யாதொரு உறவும் உன்னொடு இல்லாத எம்கையைப் பற்றிய நீ யார் மகனாகுவை? அதனை எமக்கு முதலில் உரை” என்பதில் எள்ளி நகையாடும் சூழல் கூறப்படுகிறது.

முடிவுரை

கரும்பைப் பயன்படுத்தி உயரமாக வளர்ந்துள்ள மாமரத்தின் பழங்களை உதிர்க்கும் ஆயர்களின் இயல்பு வாழ்க்கை பண்பாட்டு நிகழ்வுகளாகக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் பழங்காலத்தில் ஆண்கள் தலையில் பூக்களைத் தொடுத்த கண்ணியைச் சூடியுள்ளவற்றை அறிய முடிகிறது.கடலில் பிடித்த மின்களை கொடுத்துவிட்டு அம்மீன்களுக்கு ஈடாக நெற்களைப் பெற்று வந்துள்ளனர். பண்டமாற்று முறையில் பொருள்களை விற்கும் பெற்றும் வந்துள்ளனர்.இளம் நங்கையர்கள் நீர்நிலைகளில் மீன்களைப் போலத் துள்ளிக் குதித்து நீராடி விளையாடியிருந்தவற்றை, தோகை விரித்தாடும் மயிலுக்கு உவமைப்படுத்திக் கூறுகின்றவற்றைக் காண முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] பிள்ளை, கே.கே. தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை – 600113.

[2] தட்சிணாமூர்த்தி, அ. (உ.ஆ.). ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட்., சென்னை – 600098.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.